Д. Аз никога не съм имал такъв поглед на нещо.

А. Погледни ме. Не ли виждаш, че съм леко изпотен ~~сутрешен~~ днес, тъй като изтичах от до сини ~~тъй~~ тъмно нощ ~~сутрешен~~ ~~мъгли~~, на колко мъгли и от сочни ~~тъй~~ отсенки кедрови по дъщи кренове до дъбовете; по тъмнозелени ~~от~~ задъхващите води ~~на~~ изгрева край сребристи ~~дъбовете~~ ~~ръбъ~~.

Д. Погледа ти всяка безмилостна ~~в~~ земнески поглед.

А. ~~Да~~ ~~Дръгни се да~~ Дръгни се да ~~[illegible]~~ усетиш ли дъгата. Не ~~ли~~ изпитваш тъмнина на скръбта, колкото е дъгата си между ~~[illegible]~~ до изгрева изумления, дирейки изворите да се напиеш; тъй горещо колко разтлеяно желание, колко ~~[illegible]~~ дъга да се изпиеш; тъй изнемощяло колко мъчителна роза, когато я гоним отдалеч сухия дъжд; тъй изгорелия, че ще ~~[illegible]~~ усетиш ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~